

Κείμενο 1^ο

Απόσπασμα μυθιστορήματος

[Η σχέση της κόρης με τη μάνα ... και η Σύμη!]

Είχα πια απομακρυνθεί απ' τη μητέρα μου. Απ' τα δεκατέσσερά μου είχα πάψει να είμαι ο υπήκοος και μυστικοσύμβουλος της. Και ήταν φυσικό και αναμενόμενο. Πώς αλλιώς θα μπορούσα να χειραφετηθώ και να αποκτήσω ανεξαρτησία. Μόνο που είχα διαλέξει λάθος τρόπο. Την είχα στήσει στα δύο μέτρα και την παρατηρούσα με αυστηρότητα. Ό,τι κι αν έκανε με ενοχλούσε. Διαμαρτυρόταν ότι είχα αλλάξει κι είχα γίνει πολύ σκληρή. Δεν της απαντούσα, αρνιόμουν να συζητήσω μαζί της, απέρριπτα όλες τις προτάσεις της. Απέρριπτα τελικά την ίδια. Το αισθανόταν, δεν το κατανοούσε και στενοχωριόταν.

Παραπονέθηκε σε μια φίλη της κι εκείνη με στρίμωξε μια μέρα για να μου μιλήσει σχετικά. Μου είπε για τα δύσκολα πρώτα χρόνια που είχε περάσει στην Αίγυπτο, για την κούραση που περνούσε τώρα καθώς γύριζε στα σπίτια για τις ενέσεις, για τις θυσίες που έκανε για να μπορούμε η αδελφή μου κι εγώ να τα έχουμε όλα. Με θράσος - ίσως γιατί βρέθηκα σε δύσκολη θέση να απολογούμαι για τη συμπεριφορά μου σε μια ξένη - της είπα ότι δε ζήτησα από κανένα να θυσιαστεί για μένα. Και το βράδυ θυμωμένη είπα της μάνας μου ότι ήταν δειλή - ή κάτι τέτοιο τέλος πάντων - που κατέφευγε σε ξένους και με κάρφωνε.

Οι σχέσεις μας είχαν εντελώς διαταραχτεί. Και δε μ' ένοιαζε. Αισθανόμουν δυνατή και ικανή να τα βγάλω πέρα μόνη μου. Στα δεκαπέντε μου. Με πείσμα - που πήγαινε πίσω δυο γενιές, γιατί και η γιαγιά μου είχε κάνει τα δικά της, και η μάνα μου είχε φύγει δώδεκα χρόνων απ' τη Σύμη - αγνοούσα τις συμβουλές της κι έζησα αρκετά επικίνδυνα, για την εποχή εκείνη, που δε φοβόταν τα - άγνωστα τότε - ναρκωτικά, παρά μόνο το μπλέξιμο με ανατρεπτικές παρέες. [...]

Η μάνα μου ανησυχούσε πολύ. Δεν της άρεσε που δεν ήμουν «μοντέρνο κορίτσι», ούτε που διάβαζα διαρκώς και δεν ήθελα να βγαίνω. Το μόνο που την καθησύχαζε ήταν ότι οι βαθμοί μου ήταν άριστοι και η διαγωγή μου κοσμιώτατη. Ε, δεν μπορούσε να τα έχει όλα, της έλεγα ειρωνικά.

Την πλήγωνε η συμπεριφορά μου και το ήξερα. Υπήρχαν ώρες που σκεφτόμουν ότι την αδικούσα. Ότι δεν ήμουν εντάξει απέναντί της. Ότι πράγματι εκείνη κουραζόταν πολύ κι εγώ έκανα τα δικά μου. Ιδίως τα βράδια που την έβλεπα να γεμίζει μια λεκάνη με ζεστό νερό για να ξεκουράσει τα πόδια της, ένιωθα χάλια. Σαν προδότρια.

Μόνο όταν ήμασταν στη Σύμη τα πηγαίναμε καλύτερα. Κάθε καλοκαίρι κάναμε το μεγάλο ταξίδι, διάρκειας είκοσι οχτώ ωρών, στο νησί της. [...]

Λάτρεψα τη Σύμη από εκείνο το πρώτο, ουσιαστικά, ταξίδι μου. Μου άρεσαν οι εξοχές, τα ξωκλήσια, οι άνθρωποι με το φιλελεύθερο πνεύμα και τα τολμηρά αστεία. Με κέρδισαν διά βίου.

Μου άρεσε να περπατάω μόνη μου στα δρομάκια και να χαζεύω τα ρημαγμένα σπίτια ή τ' αρχοντικά στην Καλή Στράτα, που διατηρούσαν μόνο τους εξωτερικούς τοίχους τους και τις παλαιές ημερομηνίες πάνω απ' τα υπέρθυρα. Ένας άλλος κόσμος. Χαμένος αλλά παρών ταυτόχρονα.

Στη Σύμη η μάνα μου γινόταν άλλος άνθρωπος. Ένας θαυμάσιος άνθρωπος. Ξέγνοιαστη, γελαστή και με διάθεση για κουβέντα. Ανάμεσα στους δικούς της ένιωθε πολύ όμορφα φαίνεται. [...]

Τα βράδια καθόμασταν στις αυλές του Αγίου Κωνσταντίνου, που δεν είχε ηλεκτρικό, και βλέπαμε τ' αστέρια και τα πλοία που περνούσαν φωταγωγημένα. Μέσα στο σκοτάδι νόμιζες ότι από στιγμή σε στιγμή τα καράβια θα περνούσαν από μπροστά μας και θα έφτανε να κάνεις μια ελάχιστη κίνηση και να βρεθείς μέσα. Το είπα ένα βράδυ που είχα όρεξη για εκμυστηρεύσεις κι η μάνα μου ομολόγησε σιγανά ότι ακριβώς το ίδιο φανταζόταν κι εκείνη όταν ήταν παιδάκι και καθόταν στις καμάρες. Πέρασα όλη την υπόλοιπη νύχτα μ' αυτή την παρατήρηση. Πώς γίνεται δηλαδή να επαναλαμβάνονται κυκλικά κι από γενιά σε γενιά οι ίδιες εντυπώσεις, οι ίδιες συγκινήσεις.

Τη λάτρευα τη μάνα μου στη Σύμη. Τότε νόμιζα ότι εκείνη άλλαζε επειδή ήταν στο νησί της και στους δικούς της και γινόταν τρυφερή κι εξωστρεφής. Τώρα ξέρω ότι η Σύμη είχε ευεργετική επίδραση και σε εμένα. Μου έδιωχνε την εφηβική σκληρότητα κι αναδεικνυε ευγενέστερα αισθήματα, που νόμιζα ότι έπρεπε να κρατάω κλεισμένα μέσα μου για να μη γίνομαι ευάλωτη. Η Σύμη με έκανε καλύτερο άνθρωπο και με βοήθησε να προσεγγίσω - αργότερα, πολύ αργότερα - πάλι και εκ νέου, αλλά με διαφορετικό τρόπο, τη μητέρα μου.

Ευγενία Φακίνου, *Έρω, Θέρος, Πόλεμος*, Καστανιώτης, 2003, σσ. 384-389.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ & ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗΣ

1. Συζητήστε στην ολομέλεια της τάξης γιατί οι σχέσεις της μάνας με την κόρη είναι τεταμένες. Πότε και γιατί αλλάζουν;
2. Υποθέστε ότι η κόρη γράφει μία επιστολή στην καλύτερή της φίλη. Στην επιστολή να αφηγηθείτε τις σκέψεις και τα συναισθήματά της για τη μητέρα της όταν βρίσκονται στη Σύμη.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

Τίτλος: [Η σχέση της κόρης με τη μάνα...και η Σύμη!] – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Σχεδιασμός: Αγγελάκος Κωνσταντίνος, Αυδή Άβρα, Αλεξίου Γεωργία,
Μερκούρη Αναστασία, Μητελούδης Πανταζής, Μητρούλιας Παναγιώτης,
Παπαλού Σοφία, Πασσάς Ιωάννης, Χριστόπουλος Δημήτριος

Ημερομηνία ανάρτησης: 10/01/2025

Έκδοση: 1.0

ΕΡΓΟ / ΠΡΑΞΗ: ΜΗΤΡΩΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΟΠΣ 5190849, ΙΕΠ, ΕΣΠΑ 2021-2027